

Tartalom

Az Úr nékem Pásztorom,.....	2
Kit rejt el e gyász koporsó, lezárul fedele	3
Öltözzetek gyászruhába szent Olvasó beliek.	3
Koporsómba zárjatok, jobb lakást nem várhatok,	4
Jézus a kereszten megváltottál minket,	4
Ha letűnik a nap Éj borul a tájra.....	5
Óh mily fájdalmas érzelmek dúlnak,.....	6
Pihensz immár te jó anya, megszűntek fájdalmaid,	7
Közelebb, közelebb, Uram hozzád.....	8
Elfáradtam megpihenni hozzád térek Istenem,	9
Örök ágya vetve már,ott reá a béke vár.....	9
Társulati tag temetésén A sírnál:	10
Elfáradtam, megpihenni hozzád térek Istenem. .	10
Csillagsugáros égi Szűzanyánk,	11
Könyörülj irgalmas Jézus kimúlt szolgálódon. ..	12
Az Úr Jézus mindnyájunkat megváltott a keresztfán...	12
Hull a könny a koporsómra,	15
Elkísértünk téged is utolsó utadon,.....	16
Oh halandó ember, tekints szét e helyen,	18
Mennyei Szent Atyánk hozzád jöttem sírva.....	19

Copyright© Hulitka Róbert 2007

20

Az Úr nékem Pásztorom,* ínséget nem kell látnom
Viruló réteken ad helyet nékem,* felüdít a tiszta vizek
forrásából

Elöttem jár az igaz úton,* vezet engem jó szívével
A halál sötét völgyében sem félek, mert ott vagy vélem,*
Biztos vagyok pásztorbotod oltalmában

Asztalt terítesz és táplálsz engem,* hogy üldözőimet
szégyen érje
Fejemen illatos olaj csillog,* serlegem megtöltöd bőkezűen.

Jóságod és irgalmad nyomon követ* életemnek egész útján
És otthonom lesz az Isten háza* mindörökké szünet nélkül*

Az Úr nékem Pásztorom,* ínséget nem kell látnom,
Zöldellő mezőkön terelget engem,* csendes vizekhez vezet
és lelkemet felüdíti.

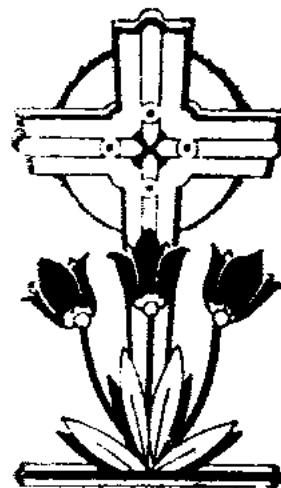
Az igazság ösvényén vezet engem,* ahogyan ő megígérte,
A halál sötét völgyében sem félek, mert ott vagy vélem,*
biztonságot ad vesszód és pásztorbotod.

Számomra asztalt terítettél,* hogy üldözőimet szégyen érje
Fejemen illatos olaj csillog,* serlegem megtöltöd bőkezűen"

Jóságod és irgalmad nyomon követ* életemnek minden
napján
Otthonom lesz az Isten háza* mindörökké szünet nélkül.

2

Temetési énekek

2007

1

Mennyei Szent Atyánk hozzád jöttem sírva
Tékozló fiadként kebledre borulva.
Zárj engem szerető Atyai kebledre,
Tengernyi sok vétkem ne vesd a szememre.

Jövök idegenből, sötét éjszakából,
Jövök egy romba dőlt hazug, rút világból.
Testem megsebezték, föld véremet issza,
Megtérő fiadat Atyám fogadd vissza.

Nincs más hely számomra, ahol megpihenjek.
Fájó sebeimre balzsamot keresek,
Csak ez az egy út volt, végig jöttem rajta,
Gyógyítsd meg a lelkem irgalomnak atyja.

Vétkeztem ellened mikor elhagytalak,
Nem kérem én tőled, hogy hívjál fiadnak.
Elég lesz egy kis zug az atyai házban,
Ott is boldog leszek örök szolgaságban.

19

Dallam: Szent Anna, Szent Anna...

Oh halandó ember, tekints szét e helyen,
Sokat tanulhatsz itt, bár csendes itt minden.
E gyászkeret az Isten veteményes kertje,
Hol az elvetett mag: az emberek teste.

Ez a csendes sírkert egyszer ér oly tavaszt,
Mely az itt nyugvókban új életet fakaszt:
Ha az ítéletnek napja lesugárzik,
A porrá vált ember újra testté válik!

Az a boldog halott, kit embertársai
Igaz szeretettel, sírva kísérek ki,
De vígadnak rajta a mennyei karok,
Hogy az égi ország eggyel gyarapodott.

Úgy éljünk tehát, hogy ne kelljen jajdulni,
Ha majd az utolsó óra fog kondulni,
E szavakat legyünk méltók meghallani:
"Jöjjetek énhozzám Atyám áldottai."

Ez a kert az Isten veteményes kertje,
Ismerjük mindnyájan „temető” a neve.
Előbb avagy utóbb mi is oda jutunk,
De lelkünk égbe száll s felderül hajnalunk!

18

Nem vallásosnak:

Koporsómba zárjatok, jobb lakást nem várhatok,
Ez lesz már nyugvóhelyem, hová béke száll velem.
Vész Vihar nem zavar a koporsó betakar.

Mily csalódás azt hívém, hogy ég és föld mind enyém,
Szomjúhoztam pénzt, gyönyört, vágyam csillagokba tört.
És manap, hat darab, deszka mi enyém maradt.

Jézusom ki egykoron, jártál a hullámokon,
Pétert is fölemeléd, ki süllyedve ment feléd.
Nyújts kezet, nyiss eget, Jézus már Hozzád megyek.

Urnás temetésre:

Dallam: Ments meg engem...

Jézus a kereszten megváltottál minket,
Eltörölted vádló súlyos bűnünket.
Kiontott szent véred hívedre is csordult,
Így hát a végórán sorsa jóra fordult.

Megnyílik előtte szép ajtaja égnek,
Hol az üdvözültek szent öröm közt élnek.
Hozzájuk költözik halottuk is ma még,
Büntől tisztult lelkét befogadja az ég.

4

Beszentelésre

Kit rejt el e gyász koporsó, lezárul fedele
Egy szerető jó anyának, nyugszik itt porteste.

Földi gondját mind letéve ez lesz már nyughelye,
Bút és gondot elfeledve itt talál békére.

Kik szerették tiszta szívből bánkódnak miatta,
Hull a könnyük érte, kit ma elföd bús sírhantja.

Ám de szűnjék zokogástok, mert a sír öléből
Nincsen, aki a világnak végnapján nem kél föl.

Ott őt újra látni fogja, aki csak szerette,
Jézus hozzád így könyörgünk: Vedd föl őt egekbe!

Öltözzetek gyászruhába szent Olvasó beliek.
Mert a halál leszakított egy rózsát közületek.
Imádkozzunk érte, hogy Jézus nevében
Nyugodjon békességben.

Rózsakoszorúnk egy ága halva fekszik előttünk,
A békességnek álmába, már elköltözött tőlünk.
Imádkozzunk érte...

Míg élő volt e világban egy szív s lélek volt velünk,
Mert a drága Rózsafüzér Összeolvasztá velünk.
Imádkozzunk érte...

3

Virágot tegyetek, gyakran öntözzétek,
Emlékül meg Jézus keresztyét tegyetek.

A temető-kertben sok-sok kis kereszt van,
Mennyien-mennyien pihennek alatta.
Pihennek alatta, Jézus így akarta,
Mert Ő miérettünk halt meg először rajta.

A temető-kertbe keresztet tegyetek,
tegyetek keresztet, hogy én ott pihenjek.
Az égben veletek együtt örvendezzek,
A Szentháromságnak nagy dicsőségében.

A kis halom fölé koszorút tegyetek,
A föltámadásig békében pihenjek.
Égben lelkem együtt veletek örvendjen,
A Szentháromságnak nagy dicsőségében.

17

Temetőben:

Dallam: Biborpiros szép rózsá...

Elkísértünk téged is utolsó utadon,

Lelkedért imádkoztunk, hogy a mennybe jusson,
Koszorúba fűztük az Olvasó titkát/imádságunk
láncát

Ezt küldjük érted égbe a szeretet szárnyán.

Temetőben itt nyugvó sok keresztény lélek.
Jézusnak szent keresztje árnyában pihentek.
Csendben várjátok itt majd a feltámadást,
De lesz az égben egykor boldog viszontlátás.

Temetőben alusszák örökös álmukat,
Ide kísértük most (mi is) ki kedves halottunkat.
Szűz Anyánk Mária vedd föl karjaidba,
Hogy megtisztulva lépjen a mennyei honba.

A temető-kertben van egy sír megásva,
Jertek ide hozzám az elbúcsúzásra.
Búcsúzom tőletek, az Isten veletek,
De én rólam soha ne feledkezzetek.

A temető-kertbe gyakran kijőjjetek,
Az én síromra is virágot tegyetek,

16

Ezért jámbor hívek ne sírjátok érte,
Hívó bizalommal nézzetek az égre.
Kérjük halottunkat, mondjon imát értünk,
Hogy mi is miként ő, egykor égbe érzünk.

Beszentelés után:

Ha letűnik a nap Éj borul a tájra

Harmatkönny ül ki a fűre és virágra,
Csöndes gyászba olvad minden a világon,
A szellőnek ajkán panasz sír az ágon.

Sok drága szó között legdrágább ez: anya!
Benne cseng az élet legtisztább szent dala.
Ha ez egyszer elvész nem pótolja semmi,
Ó mért kell jó anyánk neked sírba menni.

A koporsód előtt, fájdalommal állunk,
Összetört szíveddel minden boldogságunk.
A vigasz balzsamát öntse szívetekre,
Ki anyai szívem tőletek elvette.

Hozzad térek most már én édes Jézusom,
Segítsen kegyelmed az utolsó úton.
Adj csöndes nyugovást a sírban testemnek,
És adj üdvösséget mennyben a lelkemnek.

5

Dallam: Ó Nagyasszony nemzetünk reménye...

Óh mily fájdalmas érzelmek dúlnak,

Látva ezt a gyászos ravatalt
Szemeinkből sűrű könnyek hullnak
A nagy bú és fájdalom miatt.
Te, akit mi oly hön szerettünk
Minket most örökre elhagyál
Oly fájó, hogy téged mitőlünk
Elvigyen a kegyetlen halál.

Menj hát anya pihenni az égbe
Hol az ég jutalma vár reád
S bár a csöndes rideg sírhant föld be
Közel leszünk azért tehozzád.
Ott virraszt mindig imáinkkal
Hű emléked drága sírodon
Mely bús szemünkből ó el nem hal,
Él az, s él a tépő fájdalom.

A harang bús hangja immár fölzeng
És sírod felé szólít téged
Ajukunk a búcsúszóra megremeget
Drága halott már Isten veled.
Békesség, áldás lengje körül
Sírodat mely, im vár téged lenn,
Válni fáj, óh igen végtelen
Ég veled, óh ég veled AMEN.

6

Dallam: Édes Jézus neked élek...

Hull a könny a koporsómra,

Az utolsó harangszóra
Engemet a föld eltemet,
Az élő ember elfelejt.

A por takarja be a port,
Melyet a halál letiport,
Én Istenem, én Istenem
Tehozzad száll az én lelkem.

Adj a sírban nyugodalmat,
Országodban bő jutalmat,
Hulljon reám a szentelt föld,
Végső szavam már elköszön.

Szűz Mária édesanyám,
Aki mindig vigyáztál rám.
Vezess most el szent Fiadhoz
A mi dicső megváltónkhoz.

A te fájó keservedért
Adja meg most az örök bért,
Veled együtt mennyországban
Legyen részem boldogságban.

15

Ne sírjatok ti most én miattam,
Leszünk mi még mennyországban társak,
Ha Jézust ti nagyon szeretitek,
A halálban Ő vár majd titeket.

Mint jó anya most már elbúcsúzom
Megköszönöm minden szív jóságotok,
Kedves párom, kedves gyermekeim,
Isten áldjon összes rokonaim.

Utoljára azt kérem tőletek,
Hogy Istenhez mindig hűk legyetek,
Parancsait mindig megtartsátok,
Így lesz könnyű a ti halálotok.

Ó Jézus arra kérlek téged,
Vigasztald meg kik, siratnak engem.
Adj erőt, hogy felejtsék bánatuk,
Ha egymást majd egykor viszontlátjuk.

14

Közelebb, közelebb, Uram hozzád
Boldogan ölelem szent kereszted át.
Imádva rebegem: Tied az én szívem!
Közelebb, közelebb hozzád Istenem.

Ha vándorutamon a nap leszáll,
Nyugtot fáradt testem tenálad talál.
Édes lesz ott nekem, hisz te ölelsz engem,
Közelebb, közelebb hozzád Istenem.

Tudom hogy arcodat megláthatom,
Véget ért már minden gondom, bánatom.
Sóhajom végszava e hó ima legyen:
Közelebb, közelebb hozzád Istenem.

Közelebb, közelebb Uram hozzád,
Kérem én szent Szíved égi vigaszát.
Hisz kiket szerettem, itt könnyeznek értem,
Közelebb, közelebb hozzád Istenem.

Közelebb, közelebb Uram hozzád,
Elfáradt szívemnek add meg nyugalmat.
S magadhoz vedd lelkem, tehozzád Istenem
Pihenjek örökké a te Szíveden.

8

A sírnál:

Dallam: Adj irgalmat, adj nyugalmat...

Pihensz immár te jó anya, megszűntek fájdalmaid,
Koszorúdon, mit elnyertél keservünk virága, nyit.
Öröm mellett te is jártad a szenvedések útját,
Most nyugalom béke vár rád és jutalom odaát.

Isten kiról hittel valljuk, hogy mindig jó s kegyes vagy,
Könnyes szemmel kérünk mostan jószágodat megmutasd
Vigasztald meg szeretteit, könnyeiket szárítsd fel
Kik koporsójánál mostan búcsúznak fájó szívvel.

Férj, leánya, unokái érezzék áldásodat,
Gondviselő jószággal vezesd életútjukat.
Emlékezzél, mint szerették, körül vették jószággal.
Áldó kezed legyen rajtunk, kérünk most imádsággal.

Tegyük hát le szép csendesen sötét sírnak ölébe,
Hogy a fáradt anyai test pihenjen békességben.
Lelkét, pedig Uram Isten szép mennyországod várja
Kapja meg örök jutalmát tőled az édesanya.

7

E hű hitves és jó anya Jézus szívét imádta,
Mária szeplőtlen Szívét üdvözlettel áldotta.
Rózsafüzér koszorúval naponként üdvözölte,
Nem is hagyta el a szent Szűz, hisz magához felvette.

Boldog ő már mert Úr Jézust s Máriát Jézus Anyját
Színről színre látja mennyben a világ megváltóját.
Szüntessétek hát a könnyet zokogó szerettei,
Mert ő mennybe az örök lét boldogságát felleli.

Végáldása kísérje itt földön minden lépétek,
Tegye Isten nagy kegyelme boldoggá élteteket.
S elbúcsúzva elhalóan ajka imádva mondja:
Segítsd mennybe szolgálódat Olvasó Királynéja.

Hosszú útra indul már a testem,
E világból költözik a szívem,
Jézusomhoz megyek fel az égbe,
Hol nincs többé szenvedésben részem.

Jézus hivat, és most megyek hozzá,
Mert Ő mindig nagyon jó volt hozzám.
Tudom most is nagyon, nagyon szeret,
Övéinek ígerte a mennyet.

13

Könyörülj irgalmas Jézus kimúlt szolgálódon.
Akinek végtiszteletet teszünk mai napon.
Szent Olvasó társulata gyertek e gyászos pompára
Mária rózsája.

Rózsakoszorú egy ágát ma sírba kísértük,
A békességnek álmára, föld gyomrába tettük.
Itt aludja hosszú álmát, kérjük érte Szűz Máriát
Nyerjen nyugodalmat.

Míg itt élt a társulatban, egy szív volt mi velünk.
Mert a szép rózsakoszorút egybe fonta velünk.
Szent titkai örvendetes, fájdalmas és dicsőséges,
Legyen üdvösséges.

Édesanyánk Szűz Mária fogadd oltalmadba,
Szent Fiadnál, a Jézusnál, légy oltalmazója.
Vidd őt a Jézus jobbára élő rózsáid sorába,
Örök boldogságba.

Az Úr Jézus mindnyájunkat megváltott a keresztfán
Lelkünket Ő megmentette saját élete árán.
Jézus tiszta vérző Szívét imádjuk buzgósággal.
A vallásos jámbor lélek alázatosságával.

12

S Atyai szívedre vedd, hazatérő gyermeked,
Ki megharcolt idelent.
Oh mert hozzád haza menni,
Jézusunkkal nálad lenni
Mindennél jobb Istenem.

Ott nem sajog már a seb, az öröm is édesebb,
Mint a fényes napsugár.
Ha valakin könyörültünk,
Minden könny, mit letöröltünk
Áldásként ránk visszaszál.

Társulati tag temetésén A sírnál:
Dallam: Adj irgalmat...

Elfáradtam, megpihenni hozzád térek Istenem.
Hosszú földi életemért, óh adj jutalmat nekem.
Amint benned reménykedtem hosszú földi utamon
Tőled várok minden jót most, midőn sírba távozom.

Szent országodba vágyódom, itt sem volt szebb örömem,
Mint mikor megjelenhettem földi lakóhelyeden.
Imádságban feléd szálltam, hogyha szívem szenvedett
Ha elmondhattam Istenem mily, nagyon szerettelek.

10

Elfáradtam megpihenni hozzád térek Istenem,
Te hívednek nagy jutalmul szent nyugalmat adj nekem.
Az életnek baját, terhét vállaimról levevéd,
Nyugton fekszem koporsómban, lelkem vágyva tör feléd.

Jártam Uram az életnek tövises nagy utjait,
Bocsásd meg ha gyarlóságom olykor tán tév utra vitt.
Emlékezzél megbotlottam, de bánkódtam vétkemen,
Benned bíztam, s földi pályám benned bízva végeztem.

Áldásoddal halmoztál el, hála érte Istenem,
Uram lássad, hogy másoknak áldás lett az életem.
S ha a bűnnek veszélyébe estem sok hibám miatt,
Áraszd reám ó kegyelmes segítő malasztodat.

És áld meg e szűk koporsót, s e gyászos szent ágyamat,
Nyugtasd benne fáradt testem, míg a nagy nap felvirrad.
Lezárt ajkam újra zengjen öröm éneket Neked:
Tied voltam mindörökre legyek Uram a Tied.

Dallam: A keresztfához megyek

Örök ágya vetve már, ott reá a béke vár
Porból lett s a porba tér.
Csak te Atyánk szent karodat,
Nyújtsd az elfáradt vándornak,
Hajolj alá lelkéért.

9

S mintha a békesség csendje, mely templomodban lakik
Meggyógyította volna bús özvegy szívem sebeit,
Erős lettem mindig újra, más nem is hallott panaszt,
Hogyha elfogott a bánat, Uram csak Te tudtad azt.

Oda vágyom Uram Hozzád, örök lakóhelyeden,
Adj nekem is öröklakást, én kegyelmes Istenem.
Ha vétettem alázattal kérlek, bocsásd meg nekem,
Dicsértessék drága neved most és örökkön
ÁMEN!

Csillagsugáros égi Szűzanyánk,
Imának szárnyán száll hozzád a lélek,
Minden bajunkban gondoltál reánk,
Most hálás szívvel így dicsérünk téged:
Életünknek útján hófehér kezéd,
Ezer bánat, baj közt biztosan vezet,
Csillagsugáros Boldogasszonyunk,
Hálaimával néked hódolunk.

Csillagsugáros égi Szűzanyám,
Ha e világnak búcsút mond a lelkem,
Bús végórámban gondolj újra rám,
Síromon túl is te vezess majd engem.
Bűneimet bánva újra hívlek én,
Csillagok honából jöjj akkor felém
Nyújtsd oltalmamra hófehér kezéd,
Vidd szent Fiadhoz árva lelkemet.

11